

er opmærksom på disse tre områders utilfredsstillende økonomiske, finansielle og sociale tilstand og deres presserende behov for bistand udefra,

indstiller til generalforsamlingen

1. *påny at bekræfte* den umistelige ret til selvbestemmelse og uafhængighed, der tilkommer Basutolands, Bechuanalands og Swazilands folk,

2. *at gentage* sin anmodning om, at den administrerende magt straks tager skridt til at tilbagegive de oprindelige indbyggere al jord, som er frataget dem uden hensyn til, under hvilken form eller under hvilket påskud en sådan fratagelse er sket,

3. *at rette en fornyet anmodning* til den administrerende magt om ufortøvet at sammenkalde en forfatningskonference for hvert af de tre områder med deltagelse af repræsentanter for alle grupper og synspunkter og med henblik på udarbejdelse af demokratiske forfatningsordninger, som vil føre til valg på grundlag af almindelig valgret og umiddelbart derefter til uafhængighed,

4. *opfordrer* Den sydafrikanske Republik til utvetydigt at erklære, at den ikke, hverken før eller efter at disse tre områder har opnået uafhængighed, vil forsøge på at annektere eller på anden måde krænke deres territoriale integritet,

5. som hastesag *at undersøge* alle forholdsregler, som vil kunne garantere de tre områders uafhængighed og territoriale integritet og sikre alle tre områder mod angrebshandlinger af enhver art; sådanne forholdsregler bør omfatte muligheden af med folkets samtykke at opstille FN-observationskorps i disse områder, indtil De forenede Nationer skønner, at deres uafhængighed og territoriale integritet ikke længere er truet,

6. *at forøge bestræbelserne* for gennem De forenede Nationers og særorganisationernes programmer for teknisk samarbejde at tilvejebringe økonomisk, finansiell og teknisk bistand i forhold til deres særlige behov.

5. Sagens behandling på FN's 18. generalforsamling.

Sagen om de tre områder hørte til de mindre kontroversielle dele af koloniudval-

gets beretning, som ikke blev henskudt til behandling i generalforsamlingens 4. udvalg, men blev behandlet i selve plenarforsamlingen under debatten om koloniudvalgets beretning. Der fremkom kun spredte bemærkninger om de tre områder, og der fremkom ikke væsentligt nye synspunkter. Den 10. december 1963 blev der fra afroasiatisk side fremsat et resolutionsforslag, som bortset fra mindre tekniske ændringer var identisk med den af koloniudvalget vedtagne resolution, dog var operative §§ 4 og 5 erstattet af en ny operativ § 4 med sålydende tekst:

„*retter en højtidelig advarsel* til Den sydafrikanske Republiks regering om, at ethvert forsøg på at annektere eller krænke disse tre områders territoriale integritet vil blive betragtet som en angrebshandling.“

Da ændringerne imidlertid ikke tilgodeså de indvendinger, man fra dansk side havde haft mod koloniudvalgets resolution, måtte den danske holdning forblive uændret. Ved afstemningen den 11. december 1963 blev forslaget vedtaget med 78 stemmer mod 3, mens 16 stater afstod (herunder samtlige nordiske lande).

Gambia.

1. Nogle geografiske og historiske oplysninger.

Gambia, som er det sidste område under britisk herredømme i Vestafrika, omfatter et bælte af 10-30 kms bredde og ca. 300 kms længde på begge sider af floden Gambias nedre løb og dækker et areal på ca. 10.000 km². Området omsluttes — bortset fra en knap 50 km lang kyststrækning ud mod Atlanterhavet — helt af senegalesisk territorium. Hovedstaden er Bathurst ved Gambiaflodens munding (ca. 25.000 indbyggere.)

Gambia har ca. 300.000 indbyggere. De vigtigste etniske grupper er Mandingo, Fula, Woloff, Serahuli og Jola-stammer som også er udbredt indenfor de tilstødende områder af Senegal. Størstedelen af Gambias indbyggere er muhammedanere.

Det vigtigste erhverv er landbrug, som leverer Gambias eneste eksportvare af nogen betydning, jordnødder. Der eksisterer meget nære økonomiske forbindelser med Senegal.